

d' enamorar-se així, d' equivocar-se així, d' exposar-se així,¹

Cicle a cura d'Experimentem amb l'ART,
amb Dolors Juarez, Judit Onsès i Isaac Sanjuan

d' enamorar-se així

El cicle expositiu que proposem per a l'Aparador del Museu Abelló de Mollet parteix de la idea de posar al centre l'educació. Així, comencem plantejant el cicle amb una pregunta: com interrogar un programa comisarial des d'una mirada educativa? Com considerar i abordar l'educació en un programa comisarial, no com una pràctica subordinada sinó com a eix vertebrador?

En incloure allò que és educatiu des del principi, volem posar èmfasi en les persones, en els cossos que hi prendran part, en els afectes i emocions que seran motor dels processos i decisions que s'hi prenguin. Perquè l'art no es fa sol ni sense motiu; l'art el fan les persones per a les persones, en constant qüestionament del subjecte i la seva realitat.

1 Acció artística de Jordi Boldú a partir de dos versos lliures i robats a l'Enric Casasses, del llibre *D'equivocar-se així* (Barcelona: Ed.62/Empúries, 1997). La proposta consta de la producció d'un adhesiu i la seva escampada per l'espai públic, i també els espais íntims, de Mollet i més enllà. Alhora actua com a títol del cicle.

2 Deleuze, Gilles i Guattari, Félix (2004). *Mil mesetas*. Capitalismo y esquizofrenia (6a ed. en castellà; trad. José Vázquez Pérez en col·laboració amb Umbelina Larraceleta de l'edició en francès 1980). València: Pre-Textos.

d' equivocar-se així

L'Aparador no és un espai d'exposició, no és un lloc fix ni de projecció unidireccional. És un espai amb velocitats i moviments, que s'expandeix i s'arronsa segons les necessitats del moment, que s'actualitza amb el ritme dels diferents processos que s'hi engeguen, que es connecta i es desconnecta de les diverses propostes expositives, que dialoga amb altres indrets de la ciutat i del museu, amb les persones que hi passen, amb les persones que hi intervenen, amb les persones que hi actuen des de la distància.

Pensar l'Aparador com a quelcom viu i en constant canvi. Un espai que es posa en joc de diferents maneres i amb diferents mirades, per visibilitzar la complexitat cultural, de les pràctiques quotidianes, d'allò que sovint naturalitzem sense interrogar-nos per les decisions i motius originals. Un espai d'assaig i diàleg, d'errors i incerteses, on els límits es converteixen en reptes educatius, en condicions per anar més enllà del que coneixem o donem per fet.

d' exposar-se així

Desplaçar la idea d'exposició com a fenomen artístic per situar-la des d'allò que és educatiu, involucrant-hi de manera més conscient i visible els agents implicats. L'aparador com el mostrar-se, espectacularitzar-se, enunciar-se, com a altaveu social, membrana cultural, diàspora on hi pot caber la reflexió, la vulnerabilitat del ser: som subjectes en l'esdevenir, subjectes en constant situació de canvi precisament perquè ens exposem. L'exposició no com a final de trajecte, sinó com a meandre en el camí. Per això, el cicle es desplega en cinc línies de fuga (LF). La línia de fuga com a projecció de futuribles, línies que marquen direccions però no sentits, línies abstractes o de desterritorialització que canvien de naturalesa en connectar-se amb altres línies². Línies d'intencions cap a esclatxes del món cultural. Cinc línies d'accions-intervencions, on cada línia ens ajuda a desplegar una dimensió de l'esdeveniment cultural, a interrogar-nos des de posicions diferents sobre el fet artístic, sobre els processos i sobre com la vinculació o participació de diferents persones el van transformant.

Ens hi acompanyeu?

dexposarseaixi.hotglue.me

#dexposarseaixi

experimentem.org

museuabello.cat

Col·labora:

Jordi Boldú d' enamorar-se així, d' equivocar-se així, d' exposar-se així,

Diseg d'hivern amb 888 caràcters

Dedicar tot el nou hivern a escampar tres versos lliures, robats i guixats* amb lletra viva. Tot des de Mollet, per uns instants, centre del món. I tot amb la idea i l'acció de prendre el carrer d'una altra manera. El fred i la llum que s'obren després d'aquest 21/D conviden a fer servir les paraules i els seus moviments d'una altra manera (oh, somni de la república). No més eslògans, no més frases buides, no més paraules sense moviment. Només preguntes que s'escampen més que mai: És possible d'imaginar una altra política? I convocar els tantes a l'altra banda de la pantalla? I estimar-nos sense mediadors? I fer de la reflexió una acció quotidiana? I del conflicte una oportunitat? I... Desig de deixar de fer per tornar a fer també d'una altra manera i, mentre no sabem ni sabrem on aniran a parar els tres versos, desitjarem tornar-nos a enamorar i a equivocar i a exposar així,

Jordi Boldú (Riudebitlles, 1972). Treballador cultural amb diferents experiències viscudes en el camp de la cultura (creació, educació, comunicació, mediació, gestió) i sobretot de la poesia, les arts visuals i del vi (per exemple a la kinzena poetika, al Centre Cívic Can Felipa, al CA Tarragona Centre d'Art, al VINSEUM, a...). Com a artista, la seva trajectòria s'ha anat fent cada vegada més invisible però sovint hi despunta una acció, un adhesiu, un cartell, un text. La darrera acció/cartell portava el nom de Tots els artistes catalans vius? i es va veure sobretot al Museu de Pintura de Sant Pol de Mar i al M/A/C de Mataró (2014/2015). El desembre de 2016, un grup esplèndid d'amics/accionistes es van posar d'acord perquè la seva cal·ligrafia es convertís en una tipografia i gràcies al treball de l'artista i dissenyador* Juan Sebastián Rodríguez Moranta va néixer la boldú font; des de llavors guixa tot el que pot. I gràcies al poeta* Enric Casasses també som aquí,

De febrer de 2017 a juny de 2018

MAPA D'AGENTS IMPLICATS

